

1 januari

NIEUWJAAR

Wacht op de HEERE, zijt sterk, en Hij zal uw hart versterken; ja, wacht op de HEERE.

Psalm 27:14

Wat het nieuwe jaar ons brengen zal, weten wij niet. Dat is gehuld in de nevelen van de toekomst. Zullen we er aan het eind van het jaar allemaal nog zijn? Het valt te betwijfelen. Mogelijk zijn we nu nog gezond, maar zullen we begraven zijn aan het eind van het jaar. De Heere zijn alle dingen bekend. Zal er een wereldbrand uitbreken? Het smeulende vuur van de vijandschap kan zo makkelijk overgaan in een laaiende wereldbrand. Welk leed en verdriet staat ons misschien te wachten? Misschien zullen we door diepe wegen moeten. Toch is het beter om ons met al deze gedachten niet te verontrusten. Wat ons zal overkomen is onbekend, maar ... onze tijden zijn in de hand des Heeren. Zonder Zijn wil zal er geen haar van ons hoofd vallen en zal geen musje van het dak storten. Hij is de Heere, Die deze aarde regeert naar Zijn welbehagen. Daarom doen we er beter aan als we het woord van David ter harte nemen die zegt: 'Wacht op de HEERE, zijt sterk, en Hij zal uw hart versterken.' Dat is: Wacht op wat Hij doen zal. Zie niet naar allerlei roerige wateren, zie alleen op naar de Heere en let op Zijn heilig en Goddelijk beleid. Dat is geen lijdelijk wachten. Geen onheiligh nietsdoen, maar dat is gelovig en biddend wachten. Dat is een heilig uitzien naar wat Gods raad over ons brengen zal. Het is ook een kinderlijk betrouwend wachten. Dat is een weten dat Hij nooit zal beschamen wie op Hem wacht.

Lezen: Psalm 27

2 januari

STERK ZIJN

Zijt sterk ...

Psalm 27:14m

David roept niet alleen op om te wachten op de Heere in Psalm 27, maar hij zegt ook: 'Zijt sterk.' Niet in onszelf, want in ons is geen kracht. Wij kunnen niets lijden of verdragen. Nodig is krachtig te worden in de Heere en in de sterkte Zijner macht. Dat is een sterk zijn in het vaste hopen op Zijn Woord en op Zijn heilig getuigenis. In dat Woord is een sterkte die ons heldenkrachten kan verlenen. Dan zal de Heere Zelf uw hart versterken.

De wereld zoekt deze sterkte niet. Zij zoekt sterkte in paarden en wagens, maar geen versterkt hart. Wat is een versterkt hart? Dat is een hart dat zelfs in de grootste smarten in de Heere gerust blijft. Dat hart gaat niet op en neer als de baren van de zee. Dat is geen twijfelziek hart, nee, dat is een gerust hart. Zo'n hart hoopt zelfs onder de grootste benauwdheden op Gods heil. Met zo'n versterkt hart konden de martelaren de brandstapels beklimmen. Daardoor konden zij lijdzaam verdragen wat Gods hand over hen bracht.

Is er iets begerenswaardiger dan een versterkt hart?

Kunnen we elkaar voor het komende jaar iets beters toewensen dan zo'n hart van de Heere te mogen ontvangen? En dat onze twijfels op de waarheid van Zijn toezeggingen gebroken mochten worden? Als dat gebeurt, zal de vrucht daarvan zijn dat we wachten op de Heere. Dan zien we uit naar Hem en verlangen we naar de dag, waarop de schaduwen zullen vlieden.

Lezen: Psalm 119:113-120

3 januari

DE VLUCHT NAAR EGYPTTE

Uit Egypte heb Ik Mijn Zoon geroepen.

Mattheüs 2:15b

Wat heeft het volk Israël in Egypte bitter geleden! De Israëlieten waren dicht bij de ondergang. Maar God heeft hen uit de angst en de benauwdheid gered. De reden waarom God Israël verlost heeft lag in het feit dat de Heere Israël liefhad. Gods vrije en soevereine liefde is de eerste oorzaak van de verlossing van Gods volk. Alle redenen in het volk zelf vallen weg. Dat zou Israël nooit mogen vergeten. Ze zouden altijd redenen moeten vinden in dit werk van God, om de Heere, de machtige Verlosser van Israël, te vrezen.

De evangelist Mattheüs grijpt in zijn evangelie terug naar het woord van de profeet Hosea en stelt ons dit woord opnieuw voor, maar nu onder een heel ander licht. Mattheüs zegt dat het woord van Hosea niet alleen terugziet op de geschiedenis van Israël, maar ook vooruitziet naar de beloofde Messias.

Mattheüs heeft onder de vier evangelisten de bijzondere taak om de geboren Jezus aan het volk Israël te verkondigen als de beloofde Messias. Daarom laat hij iedere keer de stem van de profetie weer horen, om vervolgens te wijzen op de vervulling daarvan in het leven van Jezus. Zo is het ook hier. Jezus' vlucht naar Egypte is een profetie die vervuld is. Israël als volk wijst heen naar Christus. Hij is in dat volk begrepen. Paulus noemt de versmaadheid van Israël in Egypte 'de versmaadheid van Christus'. Hoe duidelijk is dat vervuld. Heeft Israël in koning Herodes niet de Gezalfde van de Vader versmaad en belaagd? Christus is naar Egypte gevloeden, het land van het lijden, om daar dieper vernederd te worden! Maar ... God waakt over het Kind, tegen Wie Herodes zich verheft.

Lezen: Mattheüs 2:13-15

4 januari

HOSEA'S PROFETIE

Ik heb Mijn zoon uit Egypte geroepen.

Hosea 11:1b

Zoals Israël bewaard werd in het lijden totdat de tijd daar was dat de Heere het volk uit Egypte riep, zo is ook Christus in Zijn lijden bewaard gebleven. God waakt altijd over Zijn volk, ook als het zich in lijden bevindt. Het lijden moet de raad van God dienen. Door het lijden in Egypte kan de geest van Herodes het werk des Heeren niet tenietmaken. Voor Jozef en Maria is het een bittere weg geweest. De grote eer die aan hen en het Kindeke werd bewezen door het bezoek en de aanbidding van de Wijzen aan het Kindeke, werd zo spoedig afgewisseld met bitter lijden.

God sprak door de mond van de engel tot Jozef dat hij onmiddellijk moest vluchten omdat Herodes het Kindeke zocht te doden. In de nacht is Jozef gevlucht, met Maria en het Kindeke.

De profetie 'uit Egypte heb Ik Mijn Zoon geroepen', is inmiddels vervuld. Maar deze wordt ook nog vervuld. Zoals Christus versmaad werd in de oudtestamentische gemeente, toen Hij nog verborgen was in de belofte, zo wordt Hij ook nu versmaad, nu Hij Zich openbaart in het volle licht van de vervulling in het midden van de nieuwtestamentische gemeente. Want telkens wanneer de geboren Koning Zich als Kindeke gaat verheerlijken in de harten van de Zijnen, is de geest van Herodes daar ook om het werk van God te vernietigen. Die geest van Herodes is in de loop der eeuwen niet uitgedoofd! Aan welke bange bestrijdingen en bittere smaadheden is de Kerk des Heeren voortdurend onderworpen. De geest van Herodes stelt zich tot doel om het werk des Heeren uit te roeien. De geest van de wereld en de geest van satan spannen samen om het Kindeke te doden, vóórdat Zijn macht te groot wordt. Ook nu nog!

Lezen: Hosea 11

5 januari

GODS TROUWE ZORG

... goud en wierook en mirre.

Mattheüs 2:11b

Het Kindeke ging naar Egypte om te lijden, om vernederd te worden. Die weg gaat de Heere nog steeds met de Zijnen. Hoe bang kan het zijn als Hij hen naar Egypte zendt. Ze hebben zich eerst verheugd in de uitlating van Gods gunst, maar dan komt de omkeer. Ze moeten naar Egypte. Daar zijn lijden, versmaadheid en verdrukking hun deel. Echter, elke weg die de Zijnen moeten gaan, is Christus gegaan als Borg. Elke stap van Hem op aarde is een Borgtochtelijke stap. Daarom is het ook zo troostvol voor de Kerk dat Hij naar Egypte gegaan is. Want als de Heere hen naar Egypte zendt, zal Hij hen daar ook onderwijzen dat ze de voetstappen van Christus mogen drukken. Christus is er geweest en Hij is er met de Kerk. In al hun benauwdheden is Hij mede benauwd. In Egypte wordt de Kerk verdrukt, vervolgd, benauwd, beangst, maar ook vertroost. Zij worden bewaard, omdat Christus er eerst was!

Echter, ze zullen niet altijd in Egypte zijn. De Heere heeft tegen Jozef gezegd: 'Wees aldaar, totdat Ik het u zeggen zal.' De Heere maakt het vooraf niet bekend hoelang het precies zal duren. Wel laat Hij weten dat er ook aan dit lijden en aan deze verdrukking weer een eind zal komen. Het zal ook geen ogenblik langer duren dan God in Zijn wijze raad bepaald heeft. Bovendien bereidt de Heere de Zijnen voor op het lijden. De Wijzen hebben goud, wierook en mirre aan Christus' voeten gelegd zodat ze teerkost hadden onderweg én in Egypte. Ziet u hoe groot de zorg van de Heere is?

Lezen: Mattheüs 2:1-12

6 januari

ONTDEKKENDE PREDIKING NODIG

*Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.
Mattheüs 3:2b*

De prediking van Johannes de Doper is scherp, ontdekkend. Net als die van Elia, die ook vorst noch onderdaan ontzag. Ook in zijn verschijning lijkt Johannes op Elia. Hij is eveneens gekleed in een kemelsharen mantel en draagt een leren gordel om zijn lendenen. Zijn kleding is een boetekleed, maar ook zijn prediking roept op tot boete en vernedering, tot bekering en geloof. Johannes spaart in zijn prediking niemand. Hij stelt het volk, de koning, de Schriftgeleerde, de Farizeeër, de priester en de Leviet voor Gods gericht. In de tijd waarin Johannes predikt, heerst sterk de gedachte onder het volk dat zij het volk van God zijn dat met de God van Abraham in een verbond staat. Dat zij delen in de voorrechten die verbonden zijn aan deze verbondsbetrekking. Israël mag dan beroofd zijn van zijn zelfstandigheid en overheerst worden door de Romeinse onderdrukking, maar de trots van het volk is niet gebroken. Ze leven nog steeds met de gedachte: Wij zijn het volk van God, wij zijn Abrahams zaad.

Johannes heeft als taak om de weg van Christus te bereiden. Er moet plaats komen voor Hem. Jezus zal de Zaligmaker zijn Die Zijn volk zalig zal maken van hun zonden. Een volk dat meent Gods volk te zijn, en een verbondsvolk te zijn, heeft geen Zaligmaker nodig. Dáárom is de prediking van Johannes zo scherp ontdekkend. Hij rukt het kleed van zelfgenoegzaamheid en eigengerechtigheid af om de mens in zijn verlorenheid voor God te stellen. En ... dat is nodig!

Lezen: Mattheüs 3:1-6

7 januari

DE VRUCHT VAN WAARACHTIGE BEKERING

Alle boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgebouwen en in het vuur geworpen.

Mattheüs 3:10b

Johannes de Doper spot in zijn boeteprediking in de woestijn met de gedachte van het volk dat meent dat zij Abrahams zaad zijn. Hij wijst op de vele waardeloze stenen in de woestijn en zegt: 'Ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen Abraham kinderen kan verwekken.' Hij waarschuwt dat de bijl reeds aan de wortel van de bomen ligt. Dat ziet op het gericht van God. In dat gericht heeft het 'vleselijke' kindschap van Abraham geen waarde. Een uiterlijke betrekking tot het verbond van God heeft geen reddende of zaligmakende kracht. Alles wat alleen maar uiterlijk is, valt weg in Gods gericht. Dan komt het erop aan of de boom goede vruchten voortbrengt. En dat zijn geen gerechtigheden die door de mens voortgebracht worden. Anders had Johannes de Farizeeën wel zalig gesproken. Maar hij noemt hen 'adderengebroedsel'.

De vrucht waar het om gaat is de vrucht van de waarachtige bekering. Dáár heeft God een behagen in. Dat is een afsterven van de oude mens en een opstanding van de nieuwe mens. De waarachtige bekering is een hartelijk leedwezen dat wij God door onze zonden vertoornd hebben. Een haten en vlieden van de zonde, en een hartelijke vreugde in God door Christus, en een lust en liefde om naar alle geboden van God te leven. Wanneer het kleed van onze zelfgenoegzaamheid van ons wordt afgetrokken, blijft er niets anders over dan een schuldig, ellendig, gevallen mens. Dát moet gepredikt worden, opdat de mens vernederd zal worden en op die manier een voorwerp zal zijn van Gods genade.

Lezen: Mattheüs 3:7-12